

- Teritoriul rezervației este delimitat în trei categorii de zone: zone cu regim de protecție integrală, zone tampon și zone economice

Ca situație legislativă, prin Hotărârea nr. 248 din 27 mai 1994 pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii nr. 82/1993 privind constituirea Biosferei "Delta Dunării", publicat în Monitorul Oficial nr. 168 din 4 iulie 1994 Guvernul României este, practic, legiferată organizarea și constituirea a ceea ce numim și astăzi Rezervația Biosferei Delta Dunării.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 82/1993, Rezervația Biosferei "Delta Dunării", zona de importanță ecologică națională și internațională, cuprinde Delta Dunării, sărăturile Murighiol-Plopu, complexul lagunar Razim - Sinoie, Dunarea maritimă până la Cotul Piscicii, sectorul Isaccea-Tulcea cu zona inundabilă, litoralul Mării Negre de la brațul Chilia până la Capul Midia, apele maritime interioare și marea teritorială, până la izobata de 20 m inclusiv. Limita continentală a rezervației este reprezentată de contactul Podisului Dobrogean cu zonele umede și palustre.

Teritoriul rezervației este delimitat în trei categorii de zone: zone cu regim de protecție integrală, zone tampon și zone economice. Zonele cu regim de protecție integrală sunt protejate, în mod obligatoriu, de zone tampon.

Zone de regim de protecție integrală

2.1. Rosca - Buhaiova (9.625 ha) a) Delimitare Zona Rosca-Buhaiova este situată în nordul depresiunii Matita-Merhei și este constituită dintr-un complex de lacuri, girle, japse, delimitat la nord de brațul Cernovca între confluența cu canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia și confluența cu canalul Sulimanca; la est, de canalul Sulimanca între brațul Cernovca și intrarea în lacul Merhei; la sud, de limita nordică a lacurilor Merhei și Merheiu Mic, canalul Rosca, canalul de legătură cu Lacul Dracului, limita nordică a lacurilor Dracului și Babina; la vest, de canalul Radacinoasele, canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia până la confluența cu brațul Cernovca. b) Caracterizare ecologică Zona Rosca-Buhaiova figurează pe lista rezervațiilor naturale din România încă din anul 1970, iar începând din anul 1979 a fost declarată rezervatie a biosferei (împreună cu Padurea Letea). Include o mare diversitate de biotopi reprezentativi pentru delta fluvială (plauri plutitori și fixați, mlăștini stuficole, lacuri, grinduri fluviale, marginea vestică a grindului marin Letea, marginea estică a grindului continental Chilia, girle naturale, terenuri inundabile, zaloage de salcii etc.). Nucleul acestei zone de regim de protecție integrală îl constituie lacurile Rosca și Buhaiova. În mod corespunzător, și fauna acestei zone protejate prezintă o remarcabilă diversitate reprezentată de mamifere: vidra, nurca, hermelina, bizam, câine enot, vulpe, mistret etc., de fauna ornitologică: prezenta celei mai mari colonii de pelican comun (*Pelecanus onocrotalus*) din Europa, a coloniilor mixte de ardeide, aproape majoritatea speciilor de anatidae și paseriforme caracteristice deltei, precum și a faunei de nevertebrate. Aceeași bogată diversitate este prezentă și sub aspectul lumii vegetale, în ciuda aparentei de monotonie conferită de specia dominantă: stuful. Bazinele acvatice stagnante sunt invadate de specii de nufăr (alb și galben), piciorul cocosului, *Hydrocharis*, *Limnanthemum*, *Trapa natans*, *Stratiotes aloides*. În apele sarace în nitrati, din unele japse sau ochiuri de apă dintre plauri, apar plantele carnivore *Utricularia* și *Aldrovanda*. Flora submersă este alcătuită din majoritatea speciilor cunoscute și din alte ape continentale. În stufarisurile compacte se concentrează aproape toată flora europeană de plante amfibii, reprezentative fiind, printre altele: *Dyroyperis thelipteris*, *Solanum dulcamara*, *Euphorbia*

palustris, specii de Carex Denanthe etc., dar și specii rare ca: Acorus calanus sau Calla palustris.

2.2. Padurea Letea (2.825 ha) a) Delimitare Zona de regim de protecție integrală Letea este asezată pe grindul cu același nume, unul dintre cele mai vechi grinduri ale deltei, fiind delimitată la nord de limita sudică a lacului Nebunu, la est, de drumul comunal Periprava - C.A. Rosetti, până la circa 1,5 km nord de localitatea C.A. Rosetti, la sud, de la drumul comunal Periprava - C.A. Rosetti, pe o linie dreaptă nord-est - sud-vest, pe distanța de circa 2 km și apoi spre vest, pe o distanță de circa 2 km până la limita sudică a Hasmacului Ivancea, la vest, de limita vestică a formațiunilor forestiere ale grindurilor Letea. b) Caracterizare ecologică Zona forestieră naturală Letea a fost pusă sub ocrotire încă din anul 1930, devenind rezervatie naturală în anul 1938. Ocupă un relief puțin înalt față de restul deltei, cu dune fluvio-marine, paralele cu Litoralul, care gazduiesc padurea cu același nume ce reprezintă un tip particular de vegetație. Padurea care se dezvoltă în spațiul interdunelor sub forma unor fisii late de 10-250 m (hasmacuri) despărțite de spinările dunelor este alcătuită, în principal, din: stejarul de lunca (*Quercus robur*), stejarul brumariu (*Q. pedunculiflora*), plopul alb (*Populus alba*), plopul negru (*P. nigra*), frasinul de lunca (*Fracinus angustifolia*), frasinul de balta (*F. pallisae*), parul (*Pirus piraster*), teiul alb (*Tilia tomentosa*), ulmul (*Ulmus foliacea*) și foarte rar arinul negru (*Alnus glutinosa*), completată de un subarboret bogat (*Crataegus monogyna*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus europaea*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Rhamnus frangula*, *R. cathartica*, *Viburnum opulus*, *Berberis vulgaris*) și altele. O caracteristică a zonei o constituie abundența plantelor, cataratoare (*Periploca graeca*, *Vitis silvestris*, *Humulus lupulus*, *Clematis vitalba*) care conferă pădurii un aspect subtropical. Padurea se extinde în mod natural prin speciile de avangarda *Prunus spicosa* (porumbăr), *Tamarix ramossima* (catina osie) și *Hippophae ramnoides* (catina albă) care în unele porțiuni, către Litoral, se dezvoltă luxuriant, alcătuind adevărate baraje impenetrabile. În covorul vegetal se întilnesc, de asemenea, și alte specii rare: *Convolvulus persicus* (volbura de nisip), *Ephedra distachya* și *Merendera sobolifera* (brindusa de nisip). Fauna este reprezentată de *Haliaetus albicilla* (codalbul), *Circaetus galicus*, *Milvus migrans*, *Bubo bubo*, de câteva rarități herpatologice: *Eremias arguta*, *Vipera ursini renardi*, precum și de circa 1.600 specii de entomofauna identificate până în prezent.

2.3. Lacul Raducu (2.500 ha) a) Delimitare Zona cu regim de protecție integrală Lacul Raducu este situată în partea centrală a deltei maritime și în sudul formațiunilor de grinduri Letea, fiind delimitată, la sud, de Dunarea Veche, de la Canalul Magearu până la grindul Hudac, la vest, de grindul Hudac până la întâlnirea cu grindul Raducu și, în continuare, până la gîrla fără nume, la nord, de gîrla temporară dintre grindul Raducului și grindul Parului, la nord-est, de grindul Parului până la canalul Magearu, iar la est, de canalul Magearu, de la grindul Parului până la Dunarea Veche. b) Caracterizare ecologică Zona cuprinde lacuri cu apă dulce alimentate din ultimul braț al marelui "M", situate într-o zonă tipică de dezvoltare a grindurilor fluvio-marine dintre Chilia și Sulina. Bazinele acvatice sunt anturate de grinduri marine cu soluri sarace, mobile sau slab fixate cu *Elymus sabulosus*, *Carex ligerica* și *Agropyrum elongatum*, pajiști stepice cu *Salix repens* și *Euphorbia secueriana*, sau arii de depresionare cu apă temporară caracterizată de tufe cu *Juncus gerardii*. Ghiolurile Raducu su Raduculet gazduiesc o ihtiofaună specifică zonei, bine reprezentată și protejată prin izolarea bazinelor respective.

2.4. Lacul Nebunu (115 ha) a) Delimitare Zona este situată în complexul lacustru Sontea-Furtuna, cuprinzând lacul Nebunu și zona adiacentă, delimitată de gîrla Sontea la

sud și de limitele lacului Nebunu, la vest, nord și est. b) Caracterizare ecologica Lacul Nebunu și împrejurimile sale constituie o zona lacustra de mica întindere, caracteristica deltei fluviale ce gazduieste biocenoze specifice, adaptate la amplitudini mari ale undei de viitura. Sunt asigurate în aceasta zona condiții bune de cuibarit pentru anatidae și pentru hrana limicolelor, în lunile de vara. Datorită izolării sale, lacul asigura condiții optime de reproducere și creștere pentru ihtiofauna specifică lacurilor de întindere redusă și adâncime mica. 2.5. Vatafu-Lungulet (1.625 ha) a) Delimitare Zona este situata în complexul lacustru Roșu-Puiu cuprinzând bazine acvatice naturale, lacurile Porcu, Porculet etc. Este delimitata, la nord, de canalul Vatafu-Imputita, la est și sud-est, de prelungirea grindului Puiu iar la vest, de japsa Vatafu, de la canalul Vatafu-Imputita la lacul Lumina. b) Caracterizare ecologica Zona a fost selectionata pe considerentul ca aceasta cuprinde forme diverse de relief: grinduri, japse, depresiuni, formațiuni de plauri plutitori și fixati, pajiști halofile și este caracterizată, în principal, prin existenta biocenozelor adaptate la condițiile de viața eurihaline. Complexul de lacuri și grinduri fluvio-marine reprezintă, de asemenea, prin formațiunile de plauri, flora și fauna specifice acestor biotopi preponderent stuficoli, un important loc de cuibarit pentru stircul pitic și cormoranul mic în colonii mixte de ardeidae, precum și pentru conservarea pajiștilor halofile.

2.6. Padurea Caraorman (2.250 ha) a) Delimitare Zona forestieră Caraorman ocupa partea centrala a grindului cu același nume, grind de origine marina, fiind delimitata la est de grindul Hrusca, la sud, de o limita situata a circa 1 km distanta de lacul Erenciuc, la vest, de limita estica a dunelor mobile de nisip, limita situata la distanta de circa 750 m de linia de înaltă tensiune, la nord, de canalul Litcov. b) Caracterizare ecologica Zona cu regim de protecție integrală Caraorman cuprinde cele mai dezvoltate și reprezentative dune denudate din delta și padurea Caraorman dezvoltata, îndeosebi în partea sudica a grindului. Nucleul valoros, în suprafața de circa 700 ha cuprinde, alături de un variat arboret de lunca format din plop, frasin și stejar, subarboret de zalog, Salix, Tamarix etc. Extremitatea sudica a pădurii păstrează exemplare monumentale de stejari, cu diametre între 4,20 - 4,70 m. Ca și în padurea Letea, asociațiile vegetale gazduiesc animale nevertebrate, îndeosebi insecte și vertebrate-mamifere. Ca avifauna, padurea gazduieste îndeosebi vulturul codalb (*Haliaeetus albicilia*) și corbul (*Corvus corax*).

2.7. Saraturi Murighiol (87 ha) a) Delimitare Zona Saraturi este situata între localitățile Murighiol și Plopu, fiind delimitata la est de localitatea Murighiol, la sud, de soseaua Plopu-Murighiol și la vest și nord, de dealurile Murighiolului. b) Caracterizare ecologica Lacul Saraturi Murighiol este situat în terasa Dunării, are o lungime de circa 2 km și o latime maxima de 500 m. Apele lacului sunt puternic salinizate de tip cloruro-sulfatic, caracterizate prin marea bogatie de zoo- și fitoplancton. Complexul salmastru gazduieste colonii de sternide unde cuibareste abundent piciorongul (*Himantopus himantopus*), ciocintorsul (*Recurvirostra avosetta*), podiceps nigricolis, rata (*Netta rufina*) și unde mai cuibareste încă *Charadrius alexandrinus*. În timpul iernii, inghetul tardiv al luciului de apa (datorat caracterului salmastru) determina o mare concentrare a limicolelor care găsesc aici adapost și hrana abundenta.

2.8. Arinisul Erenciuc (50 ha) a) Delimitare Zona Erenciuc cuprinde arinisul situat de o parte și de alta a canalului de acces în lacul Erenciuc, fiind delimitata la sud, de bratul

Sfântu Gheorghe, la nord, de lacul Erenciuc, limitele estica și vestica fiind limitele suprafeței forestiere. b) Caracterizare ecologica Aceasta zona este singura zona forestieră din delta în care arinul negru (*Alnus glutinosa*) se dezvoltă compact. În arinis cuibărește vulturul codalb (*Haliaeetus alibicilla*) care găsește condiții optime de adapost.

2.9. Insula Popina (98 ha) a) Delimitare Insula Popina este situată în nordul lacului Razim, în apropierea amenajărilor piscicole Iazurile și Sarinasuf și a localității Iazurile. b) Caracterizare ecologica Insula Popina reprezintă un rest de grind continental stâncos care constituie un loc important de popas al pasărilor migratoare și de cuibarit pentru califarul alb (*Tadorna tadorna*). Primavara, în această zonă cu vegetație saracă și pitică se pot întâlni păsări de mlastină (codobaturi venite din Congo), păsări de padure: privighetoarea roscată (*Luscinia megarhynchos*), presura cap negru (*Emberiza melanocephala*), ciocirlia de Baragan (*Melanocorypha colandri*) etc. Izvoarele termale care pichetează bordul nordic al insulei (încă nestudiate) conferă insulei un plus de interes științific. Fauna de nevertebrate (de asemenea, insuficient studiată) cuprinde rarități ca paianjenul veninos "vaduva neagră" (*Lactrodextra*) și miriapodul gigant (*Scolopendra cingulata*).

2.10. Sacalin - Zatoane (21.410 ha) a) Delimitare Zona Sacalin-Zatoane cuprinde complexul de lacuri, girle și grinduri, fiind situată în partea de sud a insulei Dranov, în suprafața totală de circa 19.340 ha, și zona de melea cuprinsă între insulele Sacalinul Mare, Sacalinul Mic și limita continentală a Deltei Dunării, în suprafața de circa 2.070 ha. Zona este delimitată la nord-est de bratul Sfântu Gheorghe, de la km 5 până la insulele Sacalin, ocolind prin est și sud insulele Sacalin, până la extremitatea lor sud-vestică, la sud-vest, de o linie convențională între extremitatea sud-vestică a insulelor Sacalin până la zona Mocirla și în continuare de tarimul marin, până la cherhanaua Perisor, la vest de canalul Perisor, de la cherhanaua Perisor până la confluența cu canalul Tarita. Limita nord-vestică este reprezentată de canalul Tarita, până la confluența cu canalul Crasnicol, de canalul Crasnicol până la confluența cu canalul Palade, de canalul Palade până la confluența cu canalul Buhaz, de canalul Buhaz până la confluența cu canalul Buhaz-Zaton și de canalul Buhaz-Zaton până la confluența cu bratul Sfântu Gheorghe, ocolind pe la est platforma cherhanalei. b) Caracterizare ecologica Situată în estul depresiunii Dranov, zona Sacalin-Zatoane este una dintre cele mai vechi părți ale deltei fluviu-marine, caracterizată printr-o succesiune de grinduri marine tinere, nisipoase, aproximativ paralele cu litoralul, alternând cu lacuri puțin adânci sau izolate și de o interpatrundere a apelor marine (pe girle cu deschidere directă în mare) cu cele fluviale (prin canale și girle). Cele două lacuri principale, Zatonul Mic și Zatonul Mare, din cauza abraziunii marine își largesc continuu legătura cu Marea Neagră. Lacurile oferă condiții ideale pentru cuibaritul lebedei mute și pentru hrana speciilor limicole, abundente, de asemenea, și pe insula Sacalin, unde se află și cea mai mare colonie de chiră de mare (*Sterna sanvicensis*). Atât luciile de apă cât și grindurile și plaja litorala sunt locuri de maximă concentrare a ornitofaunei în timpul migrației de primăvară - toamnă. Insula Sacalin, în forma de semilună, alcătuită din nisip amestecat cu cochilii, saracă în vegetale de săratură, reprezintă zona cea mai importantă de nidificare, premigrație și migrație, un cartier de iernare pentru numeroase specii, circa 100, din care 14 specii cuibăresc aici.

2.11. Periteasca - Leahova (4.125 ha) a) Delimitare Zona Periteasca-Leahova este situată

în zona sudică a rezervației, fiind delimitată la nord-est de canalul Periteasca, între Marea Neagră și Lacul Razim, la nord, de lacul Razim, de la canalul Periteasca până la insula Biserița inclusiv, la vest, de lacul Golovita de la insula Biserița până la Gura Portitei, la sud și sud-est, de gârla Portita și tarmul Marii Negre, între cherhanalele Portita și Periteasca, exclusiv cele două cherhanale și campingul Portita. b) Caracterizare ecologică Situată în complexul lagunar Razim-Sinoe, zona reprezintă un mozaic de grinduri ușor halofile și lacuri puțin adânci (Periteasca, Cosna, Pahome, Ranec, Leahova), aflate într-un proces de continuă îndulcire după închiderea Gurii Portita și consolidarea plajei litorale. Caracteristicile sunt biocenozele dezvoltate pe nisipurile uscate ale grindurilor, pe nisipurile scaldate de apele mării sau ale lacului Razim, precum și biocenozele adaptate la variații mari ale salinității. Este o zonă predilectă pentru cuibaritul speciilor limicole, a califarilor (insula Biserița), cât și pentru laridăe și sternidăe (grindurile halofile). Important refugiu de popas și hranire oaspetii de iarnă cât și pentru alte specii (îndeosebi în timpul migrației de toamnă). De asemenea, este refugiul preferat în migrația diurnă pentru populație *Branta ruficollis* (gîsca cu gît roșu) pe durata popasului în Dobrogea. Insula Biserița (insula stîncoasă, avanpost al reliefului predeltaic) domina, alături de capul Dolosman, peisajul dintre lacurile Razim și Golovita.

2.12. Capul Dolosman (125 ha) a) Delimitare Este reprezentată de extremitatea estică a promontoriului Dolosman din apropierea localității Jurilovca cuprinzând amplasamentul ruinelor cetății greco-române Argamum (sec. V î.e.n.) și zona de abrupt a falezei acestui promontoriu, până la priza statiei de pompare pentru irigații Salcioara. b) Caracterizare ecologică Zona este importantă pentru conservarea vegetației xerofite, pentru cuibaritul lastunului mare (*Apus apus*), pietrarului negru (*Denante pleshanka*), precum și pentru protecția dihorului patat (*Vormela perpegusna*) și a sarpelei rau (*Coluber jugularis*) și a sarpelei de apă. Zona are și importanța arheologică, existind aici vestigiile ale vechilor civilizații.

2.13. Grindul Lupilor (2.075 ha) a) Delimitare Zona Grindul Lupilor este situată în partea de sud a rezervației fiind delimitată la nord-vest de lacul Zmeica, la est, sud și sud-vest, de lacul Sinoie, la vest, de canalul 2, la nord, de lacul Golovita. b) Caracterizare ecologică Datorită poziției sale, între lacurile Razim și Sinoie, având cotele reliefului reduse (0,5-1,5 m altitudine) și o vegetație specifică solurilor nisipoase de origine marină, zona reprezintă un important refugiu de cuibarit și hranire a pasărilor. Îndeosebi în perioada migrației de toamnă, zona devine o impresionantă concentrare a faunei ornitologice și, în special, a oaspetilor de iarnă (gâște, rate), deoarece în lacul Sinoie apa este mai sărată la sud de grindul Lupilor decât la nord, spre Razim. Datorită cotelor reduse și a condițiilor favorabile, zona are și o mare importanță pentru reproducerea naturală a peștilor din speciile: crap (*Ciprinus carpio*), salau (*Stizostedion lucioperca*), platica (*Abramis brama*) etc.

2.14. Istria-Sinoie (400 ha) a) Delimitare Zona Istria-Sinoie este amplasată în partea sud-vestică a rezervației, în extremitatea nord-estică a grindului Saele și cuprinde promontoriul constituit din sisturile verzi pe care este situat ansamblul arheologic Histria și o porțiune din grindul Saele, situată între soseaua Cetatea Histria-Satul Nuntasi și partea estică a grindului Saele având o lungime spre sud de circa 6 km și o lățime cuprinsă între

1.300 m spre nord și 300 m spre sud. b) Caracterizare ecologica În zona exista o mare varietate de specii de păsări: califarul alb (*Tadorna tadorna*), rate, gâște etc., uneori apărând și specii noi pentru țara noastră. Zona prezintă și o valoare arheologică deosebită. Cetatea Histria a fost înființată în anul 657 î.e.n. de grecii din Milet datorită, printre altele, și bogatiei în peste a acestei zone.

2.15. Grindul Chituc (2.300 ha) a) Delimitare Zona grindul Chituc este situată în extremitatea sudică a rezervatiei. Cuprinde partea nordică, cea mai recentă parte (în formare) a grindului cu același nume, cel mai mare grind care fragmentează sau delimitează complexul lacustru Razim-Sinoie. Este formată dintr-o aglomerare de lacuri mici, delimitată la nord-est de borna hidrografică 13, la sud de borna hidrografică 10. Limita sud-vestică este dată de o linie convențională între borna hidrografică 10 și malul lacului Sinoie, la circa 1,5 km sub punctul Chituc Sinoie. Limita nord-vestică este lacul Sinoie iar limita sud-estică este drumul de acces la cherhanaua Periboina, paralel cu tarmul Marii Negre, între bornele hidrografice 10 și 13. b) Caracterizare ecologica Zona este valoroasă pentru configurația morfologică caracterizată de succesiunea de cordoane, dune și lacuri, cu predominanța acestora din urmă, orientate pe o direcție piezică pe linia actuală a țărmului și având o dispoziție în evantai. Vegetația este caracteristică zonelor litorale cu sol nisipos sărat. Are importanța în migrația pasărilor și pentru iernatul acestora, apele salinizate din zona înghețând la temperaturi mai joase.

2.16. Lacul Rotundu (228 ha) a) Delimitare Lacul Rotundu este situat în complexul lacustru Somova-Parches, în partea vestică a complexului. Zona este delimitată la est de lacul Telincea, la sud de horstul dobrogean, la vest de lacul Saun, iar la nord, de limita nordică a lacului Rotundu. b) Caracterizare ecologica Lacul Rotundu este un lac tipic de lunca din zona inundabilă a Dunării, complexul lacustru Somova-Parches fiind ultima zonă de acest fel neafectată de îndigui. Zona lacului Rotundu prezintă interes deosebit, fiind reprezentativă pentru studiul și conservarea biocenozelor adaptate la amplitudini mari ale unde de viitură, precum și pentru reproducerea ciprinidelor.

2.17. Lacul Potcoava (652 ha) a) Delimitare Cuprinde zona dintre lacurile Babintii Mari, Babintii Mici și Potcoava, inclusiv lacul Potcoava, fiind situată între lacurile Gorgova și Obretinul Mic, limita nordică fiind paralelă cu bratul Sulina. La est, limita, este reprezentată de zona de zăvoaie și mlăștini situate pe limita estică a lacului Potcoava, la sud, de limita lacului Potcoava, iar la vest, de limita lacurilor Barbintii Mari și Barbintii Mici. b) Caracterizare ecologica Zona se caracterizează prin existența unei colonii mixte de stirci și țiganiși, egrete și cormorani mici. Constituie un loc de cuibarit pentru stircul pitic (*Ixobrychus minutus*), buhaiul de balta (*Botaurus stellaris*), rata peștrită (*Anas strepera*), rata cu ciuf (*Netta rufina*), corcodelul cu gît roșu (*Podiceps ruficollis*), codalbul (*Haliaeetus albicilla*) etc., precum și loc de hranire pentru fundac, corcodel, cormoran mic, stârc, egretă, rata lingurar, soim dunărean etc. Zona constituie, de asemenea, loc de refugiu pentru vidre, nurci, hermeline și mistreți. Fauna piscicolă este reprezentată de o serie de specii periclitate - caracuda, linul.

2.18. Lacul Belciug (110 ha) a) Delimitare Zona cu regim de protecție integrală lacul Belciug este situată în insula Dranov, în ultima meandă a bratului Sfântu Gheorghe (km 20

- km 25) și cuprinde lacul propriu-zis, în limitele malurilor, la nivelurile maxime ale Dunării. b) Caracterizare ecologica datorită izolării și adâncimii mari, circa 7 m, lacul constituie un loc deosebit de favorabil pentru conservarea unor specii ale faunei piscicole în pericol de dispariție (caracuda, lin, vaduvita). S-au creat ecotipuri de pești. Zona este, de asemenea, și un important loc de hranire pentru numeroase specii ale faunei ornitologice, reprezentate de stirci, egrete, rate etc. În stufarisurile inconjuratoare s-a semnalat cuibarind cocorul, specie amenințată cu dispariția.

Zone tampon

3.1. Matita-Merhei-Letea (22.560 ha) Protejeaza zonele cu regim de protecție integrală Rosca-Buhaiova, Padurea Letea și Lacul Raducu, având următoarea delimitare: - la est, limita vestica a amenajării piscicole Popina, până în dreptul localității Sfistofca; - la sud, limita de nord a localității Sfistofca, drumul de legătură între aceasta și localitatea C.A. Rosetti, limita de nord a localității C.A. Rosetti, drumul de legătură între aceasta și localitatea Letea, pe limita de nord și de est a acestei localități, apoi malul drept al canalului Magearu până la Dunarea Veche, pe malul drept al acestuia, până la canalul Bogdaproste și pe acesta, ocolind pe la sud zona lacustra Bogdaproste - Trei Iezere - Covaliova până la canalul Eracle; - la vest, canalul Eracle, girda lui Iacob, canalul Bahrova, canalul Pardina, până la canalul Radacinoasele, malul dinspre amenajare al canalului amenajării piscicole Chilia până la bratul Cernovca; - la nord, bratul Cernovca până la girda Sulimanca, pe la sud de localitatea Periprava până la pepiniera piscicolă Popina.

3.2. Sontea (12.500 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală Lacul Nebunu și are următoarea delimitare: - la nord, bratul Chilia, pe malul sau drept, de la confluenta cu canalul M 36 până la intrarea în canalul ocolitor Stipoc, canalul adiacent digului de sud al incintei Pardina și amenajarea piscicolă Stipoc până la canalul Razboinita; - la est, canalul Razboinita; - la sud, girda Sontea, limita nordica a lacului Furtuna, canalul Corciovata, girda Papadia, limita de nord a incintei Papadia, canalul Arhipenco, limita de nord a localității Ilgani de Sus și a pădurii adiacente bratului Sulina și bratului Tulcea până la canalul M 36; - la vest, canalul navigabil M 36.

3.3. Caraorman (13.830 ha) Protejeaza zonele cu regim de protecție integrală Padurea Caraorman și Arinisul Erenciuc și are următoarea delimitare: - la nord, canalul Litcov până la canalul navigabil Crisan-Caraorman; - la est, canalul Crisan-Caraorman, limita vestica a localității Caraorman, limita estica a complexului de grinduri nisipoase Hrusca-Porotca până la bratul Sfântu Gheorghe; - la sud, malul sting al bratului Sfântu Gheorghe și al canalelor de rectificare a acestuia, până la girda Perivolovca; - la vest, girda Perivolovca-Isacova până la canalul Litcov.

3.4. Lumina - Vatafu (13.460 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală Vatafu-Lungulet și are următoarea delimitare: - la nord, limita nordica a lacului Iacob, canalul Litcov-Imputita și girda Imputita - malul de nord până la canalul Busurca; - la est, canalul Roșu-Imputita, limita de nord a lacului Roșu, canalul Puiu-Roșu, limitele de est-nord-vest ale lacului Puiu, canalul Caraorman cu ocolirea A.P. Caraorman prin est, până la canalul nou Crisan-Caraorman; - la vest, limita de vest a lacului Iacob.

3.5. Dranov (21.760 ha) Protejeaza zonele cu regim de protecție integrală Sacalin-Zatoane și lacul Belciug și are următoarea delimitare: - la nord-est, malul drept al bratului Sfântu Gheorghe, de la gura canalului Dranov și al canalelor de rectificarea a bratului Sfântu Gheorghe până la canalul Buhaz-Zaton și apoi, în continuare, incluzind Ostrovul Mare, până la Marea Neagra zona de tampon marina; - la sud, canalul Buhaz-Zaton, canalul Buhaz, canalul Palade, canalul Crasnicol, canalul Tarita până la canalul Perisor; - la vest, canalul Dranov până la priza cu bratul Sfântu Gheorghe.

3.6. Saraturi-Murighiol (5 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală cu același nume și este formată dintr-o bandă având lățimea de 10 m în jurul lacului.

3.7. Lacul Rotundu (1.240 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală lacul Rotundu și are următoarea delimitare: - la nord, limita sudica a pădurii de pe malul drept al Dunării până la cherhana (girila noua); - la est, girila noua și limita de est a ghiolului Saun; - la sud și vest, contactul Podisului Dobrogean cu zona palustra Saun până la limita sudica a pădurii.

3.8. Insula Popina (260 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală cu același nume și cuprinde o bandă ce inconjoara insula spre lacul Razim, având o latime de circa 500 m distanta de malul insulei.

3.9. Capul Dolosman (28 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală cu același nume, având următoarea delimitare: - la nord-est, zona cu regim de protecție integrală Capul Dolosman; - la sud, malul lacului Razim; - la vest, drumul de exploatare amplasat pe dealul Dolosman.

3.10. Zmeica-Sinoie (31.510 ha) Protejeaza zonele cu regim de protecție integrală grindul Lupilor, Istria-Sinoie și grindul Chituc, având următoarea delimitare: - la nord, limita lacului Ceamurlia spre Podisul Dobrogean până la lacul Golovita, apoi o linie curba până la grindul Zmeica, de-a lungul acestuia până în grindul Lupilor și apoi pe latura dinspre nord acestuia până la litoralul Marii negre; - la est, litoralul Marii Negre până la grindul Plantației (grindul Chituc); - la sud, grindul Plantației, limita sudica a lacului Sinoie, plantațiile din zona de nord a localității Vadu, limita sudica a lacului Tuzla; - la vest, malul vestic al lacurilor Tuzla-Nuntasi, malul vestic al lacului Istria, zona "Movilele Dese" apoi limita zonelor palustre până la movila Sinoie (punctul "la Stanca") și, în continuare, pe malul vestic al lacului Zmeica și al lacului Golovita (capul Negru) și malul vestic al lacului Ceamurlia până în dreptul localității Ceamurlia de Jos.

3.11. Lacul Potcoava (2.937 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală cu același nume, având următoarele limite: - la nord, malul drept al bratului Sulina; - la est, canalul Malafeica; - la sud, canalul Litcov, de la confluenta cu canalul Malafeica la girila Babinti; - la vest, girila Babinti până la bratul Sulina.

3.12. Periteasca-Leahova (210 ha) Protejeaza zona cu regim de protecție integrală, cu același nume, având următoarele limite: - la est, malul estic al canalului Periteasca, de la

lacul Razim la tarmul Marii Negre; - la sud, zona tampon marina; - la vest și nord, o bandă având lățimea de circa 100 m spre lacul Golovita și spre lacul Razim până la canalul Periteasca.

3.13. Zona tampon marina (103.000 ha) Cuprinde zona dintre tarmul Marii Negre și izobata de 20 m. Limita de nord a zonei este bara Sulina, iar cea de sud este reprezentată de o linie paralela cu Paralela, cu baza în grindul Chituc, în dreptul extremitatii de sud a lacului Sinoie ce intilneste izobata de 20 m.

Zone economice

Zonele economice cuprind suprafețele amenajate în diverse scopuri și cele din regim liber de inundații care nu sunt menționate în grupele 2 și 3 (respectiv zonele cu regim de protecție integrală și tampon) și care sunt incluse în perimetrul Rezervatiei Biosferei "Delta Dunării".